

foreskrevne Stempelmærker, straffes efter den almindelige borgerlige Straffelovs Bestemmelser om Eftergørelse eller Forfalskning af dansk Mønt eller Pengesedler, dog at Straffen kan nedsættes til Fængsel. Denne Bestemmelse svarer til Bestemmelserne i § 37 i Lovforslaget om Chokoladeafgift og i § 40 i Lovforslaget om Stempelafgift, og den er det sidstnævnte Sted Gentagelse af en tidligere Bestemmelse i § 41 i Stempeloven af 1911. Bestemmelsen i den sidste Lov er lige nævnt i de Bemærkninger til Lovforslaget, som efter gammel Skik kaldes Motiverne, uden at man dog deraf maa lade sig forlede til at tro, at man deri finder nogen Begrundelse af Lovforslagets Bestemmelser; det var Skik i gamle Dage, men det er desværre opgivet. Den Sammenstilling, der her er sket af denne Forbrydelse med Møntfalsk, syntes mig straks ved Gennemlæsningen at være i allerhøjeste Grad uheldig, fordi Forbrydelsen her ganske mangler det, der er det karakteristiske for Møntfalsk, nemlig Færligheden for den almindelige Omsætning. Og denne Opfattelse har jeg faaet bestyrket ved at efterse de foreliggende Straffelovsudkast. Baae Kommissionsudkastet — altsaa Goos' Udkast — og Torps senere Udkast behandler denne Forbrydelse som en særlig Forbrydelse, der er anbragt i Kapitlerne om Forbrydelser mod offentlig Orden, henholdsvis Kapitel 15 og Kapitel 12, og straffer den med Arbejdsfængsel i indtil henholdsvis 6 og 4 Aar. Jeg har villet gøre opmærksom paa dette, fordi det — selv om den systematisk rigtige Behandling af Forbrydelsen naturligvis i denne Forbindelse er ganske underordnet — formentlig dog vil være rigtigt at søge Straffebestemmelserne i disse Lovforslag formuleret saaledes, at de har Ud-sigt til at harmonere med den kommende Straffelovgivning.

Finansministeren (N. Neergaard): Det forekommer mig, at jeg kan spore af den Tilslutning, Forhandlingen har af ærede Medlemmer, og i det hele taget, at der her er et Ønske om at faa denne første Behandling af Skattelovene tilendebragt og komme til den Udvalgsbehandling, som jo absolut maa blive den afgørende. Jeg skal derfor indskrænke mine Bemærkninger saa meget, som det paa nogen Maade er muligt, og væsentlig begrænse dem til nogle principielle Bemærkninger, saaledes at vi med Hensyn til Detailspørgsmaalene afventer Udvalgsbehandlingen.

Maa jeg først gøre en almindelig Bemærkning om Toldlovens Forberedelse. Det

er af ærede Medlemmer, særlig vistnok af det ærede Medlem Hr. Drachmann, blevet antydnet, at Behandlingen har været rent departemental. Det er meget rigtigt, at der ikke har været nedsat nogen Kommission til Forberedelse af Lovforslaget, men det er ikke rigtigt, at der ikke er blevet indhentet Oplysninger fra de vedkommende erhvervsdrivende. Der har desuden med Hensyn til Erhvervenes Ønsker foreligget en talrig Række af Henvendelser, til hvilke der naturligvis er blevet taget det Hensyn, som man ansaa for rigtigt. Disse Henvendelser vil i øvrigt ogsaa komme til at foreligge for det ærede Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann viste en stor Kærlighed til Toldloven af 1908, og dette rørte mig unægtelig. Jeg havde jo noget med denne Toldlov at gøre, og jeg har haft mange Ubehageligheder for den. Jeg erindrer ganske tydeligt de Forhandlinger, der da førtes, erindrer ogsaa de stærke Forkætringer, som denne Lov var Genstand for. Den blev vedtaget med stærk Opposition, baade til højre og til venstre. Særlig fra den højt beskyttede Industris Side blev denne Toldlov angrebet paa det voldsomste, og der blev spaaet sande Katastrofer for den danske Industri, hvis denne Toldlov blev gennemført. Nu blev den gennemført, og den har vist sig alt i alt at være en meget god Toldlov for Industrien, som har faaet en rig Udvikling under den. Det er mig en Tilfredsstillelse nu endelig til sidst at se officielt slaaet fast, at det var en Toldlov, der ikke gjorde Industrien nogen Fortræd, og at man blot kunde ønske at se denne Toldlov genopstaa i en Skikkelse, hvori dens Principper og det Forhold, den har mellem Toldsatserne og Varens Værdi, blev overført paa de nuværende Prisforhold. Men mine Erindringer fra Behandlingen af Toldloven af 1908 gør ogsaa, at jeg ikke lader mig alt for meget paavirke af Protesternes Voldsomhed. Det er netop altid de højest beskyttede Virksomheder, der protesterer voldsomst, de mindre beskyttede tager langt mere roligt paa Sagen. Det er en gammel Erfaring.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann spurgte mig nu, hvorfor i al Verden jeg dog ikke vilde a jour føre denne Toldlov, som dog ogsaa mit Navn er knyttet til; vel var jeg ikke den Minister, der gennemførte den, men jeg var Folketingets Ordfører i denne Sag. Jeg mener at have gjort Rede for det i den Tale, hvormed jeg forelagde Finanslovforslaget. Jeg skal tillade mig atter at komme ind derpaa. Jeg gjorde det ikke, fordi der med Toldloven af 1908, som